

Щодо проведення Всеукраїнського тижня права

Відповідно до Указу Президента України від 08 грудня 2008 року № 1149 «Про Всеукраїнський тиждень права» та розпорядження Кабінету Міністрів України від 26 вересня 2018 року № 681-р «Про затвердження плану заходів з проведення у 2018 році Всеукраїнського тижня права» Головним управлінням Держпродспоживслужби в Луганській області прийнято наказ № 1620 від 11.10.2018, яким затверджено План заходів з проведення Всеукраїнського тижня права з 10 грудня по 14 грудня 2018 року.

Всеукраїнський тиждень права проводиться щороку в тиждень, що включає 10 грудня – День прав людини, який відзначається в пам'ять проголошення Генеральною Асамблеєю ООН у 1948 році Загальної декларації прав людини.

В рамках проведення Всеукраїнського тижня права відділом правового забезпечення Головного управління Держпродспоживслужби в Луганській області надавалась безоплатна правова допомога з питань реалізації захисту прав людини, в тому числі соціально незахищеним верствам населення, учасникам антитерористичної операції, членам їх сімей, внутрішньо переміщених осіб, а також була проведена бесіда з працівниками Головного управління з питань реалізації та захисту прав людини з метою підвищення загального рівня правової культури.

Дві світові війни принесли людству нечувані за масштабом трагічні наслідки та грандіозні руйнування. І саме наслідки війни дали розуміння того, що права людини мають бути справою не окремого громадянина, й навіть не окремої держави, а всього людства.

У 1945 році було створено найбільшу і найвпливовішу міжнародну організацію – Організацію Об'єднаних Націй (ООН), однією з держав-засновників якої була Україна (на той час УРСР). А серед перших документів, які розробила ООН, був спеціальний документ, присвячений правам людини.

10 грудня 1948 року на своєму засіданні в Парижі Генеральна Асамблея ООН прийняла Загальну декларацію прав людини.

Сам статут ООН є міжнародно-правовим документом, в якому сформульовано принцип поваги до прав і свобод людини. Всі держави, члени ООН, зобов'язалися заохочувати повагу до прав людини та їх додержання. Загальна Декларація прав людини має основоположне значення для міжнародної регламентації прав і свобод людини. Вона проголосила всіх людей вільними та рівними у своїй гідності і правах. Вона є першим міжнародним документом, в якому найповніше викладено перелік прав людини, що базується на 10 християнських заповідях, англійських, американських і французьких законодавчих актах щодо прав людини. Загальна декларація прав людини складається з преамбули та 30 статей, що містять основні права та свободи людини, які можна розділити на громадянські, політичні, економічні, соціальні та культурні.

У першій статті викладені загальні положення, на яких базується Декларація – невід’ємність прав на свободу та рівність, природність прав людини.

У другій статті сформульований принцип рівності й недопущення дискримінації щодо прав і свобод людини.

Загальна декларація прав не є юридично обов’язковим документом, проте відбиває загальну домовленість народів світу і є моральним зобов’язанням для членів міжнародного співробітництва. Це дає підстави використовувати Декларацію в юридичному та політичному плані на міжнародному та загальнонаціональному рівні. Декларація прав людини стала складовою частиною так званої Хартії прав людини, до якої також увійшли два пакти, прийняті Генеральною Асамблеєю ООН 16 грудня 1966 р. на розвиток Загальної декларації прав людини: Міжнародний пакт про громадянські, і політичні права, та Міжнародний пакт про економічні, соціальні і культурні права. На відміну від декларації пакт має обов’язкову силу для держав, які його підписали.